

[Christmas Møller.]

have en stor og betydningsfuld Indflydelse paa Udviklingen her i Landet, svarer jeg „jo“ hertil. Og det kan vel have en vis Interesse — naturligvis kun teoretisk Interesse —, at man spørger: Ja, men hvis det fuldkommen usandsynlige og urimelige skulde ske, at den højtærede Regering atter lige fik et knebent Flertal i det høje Folketing — videre kan man jo overhovedet ikke strække sig i sin Tankegang —, skulde Landstinget da bøje sig for en saadan Afstemning paa den Maade, at det fraskrev sig al Ret til overhovedet at tale med paa det vigtigste Lovgivningsomraade? Hertil svarer jeg, at saaledes som vor Forfatning er, saaledes som Stillingen er imellem de to Ting, er der efter vor Opfattelse ingen Tvivl om, at et Valg maa paa betydningsfuld Maade angive Udviklingslinien i vort Land, men ikke afgørende sætte det ene Ting fuldkommen ud af Spillet.

Og jeg spørger den højtærede Statsminister, hvis Udtalelser fra 1928 jeg tydelig erindrer — den Gang haabede Statsministeren som socialdemokratisk Oppositionsfører paa at faa Flertal i Landstinget, han fik det ikke; han haabede nu, ved Landstingsvalget i 1932 at faa Flertal i Landstinget, det gik den modsatte Vej, der er jo ligefrem en Udviklingslinie heri, som er forjættelsesfuld for Valget den 16. November —, hvorledes den højtærede Statsministers Stilling er med Hensyn til Landstingets Flertal. Hvorledes vil Stillingen for ham være? Vil Socialdemokratiet ikke ogsaa i det Ting stemme efter deres Overbevisning, saaledes som Socialdemokratiet og navnlig Ministeren selv har sagt, at de vil? Den Magt, som Regeringen har krævet for sig med Hensyn til Valutaloven, den kan Regeringen være overbevist om, at den vil den ikke kunne faa efter Valget.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som Regeringen da gaar til Valg paa, saa bliver det jo i første Række, saaledes som Regeringen selv har lagt Situationen til Rette, hele Valutapolitikken og Spørgsmaalet om den fremtidige Valutapolitik i Landet; og saaledes som denne Sag har udviklet sig gennem de enstemmige Love, som siden September i Fjor er gennemført her i Landet, vil der være god Grund for mig til paa mit Partis Vegne at gøre nogle Bemærkninger om de to Poler, hvorom Valutadiskussionen og Valutalovgivningen har drejet sig, nemlig Tvangsafleveringen af den fremmede Valuta og Valutacentralen og dens importregulerende og importbegrænsende Forhold.

Hvad angaar Tvangsafleveringen af den

fremmede Valuta, da er dette nu et historisk Spørgsmaal, afskaffet som den er. Vi Konservative gentager, hvad vi altid har sagt paa dette Omraade, at vi vil være med til at anbefale Foranstaltninger, som drager Omsorg for, at Spekulation i Landets Mønt kan undgaas. Vi har ogsaa Lov til at sige, efter at det partipolitiske Forsøg, som Radikale og Socialdemokrater har gjort paa at gøre Kronen til et politisk Spørgsmaal, ynkelig er mislykkedes, at vi haaber i meget høj Grad, at man vil lade være med at gøre det samme ved det Valg, som nu staar for. Vi for vort Vedkommende vil i hvert Fald vende os herimod, og vi henviser til de klare og tydelige Udtalelser, som Gang paa Gang er fremsat fra det konservative Folkepartis Side om, at vi ønsker en Erhvervs politik og en økonomisk Politik i dette Land, som kan underbygge Kronens Stilling bedst muligt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Valutacentralen og dens Bevarelse, hvilket Ministerens Forslag i Modsætning til Valutalovens § 7's Løfter er Udtryk for, talte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen jo om de mange heldige Sider ved Valutacentralen. Man fik næsten det Indtryk, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var af den Opfattelse, at Valutacentralen var en Foranstaltning, som skulde bevares langt frem i Tiden. Vi har her Udenrigsministerens Ord for, at dette ikke bør ske, at Udenrigsministeren klart erkender, at paa et saadant System som Valutacentralens er det ikke muligt at bygge en Erhvervs politik op i et Land. Det ærede Medlem talte om Valutacentralens gode Sider og talte om, at man kunde pege paa Omraader, paa hvilke Valutacentralen havde skaffet Beskæftigelse i Landet. Hertil svarer jeg, at naar man lukker fuldkommen af for Varer af fremmed Oprindelse, saa er det naturligvis ikke saa særdeles vanskeligt paa enkelte Omraader at faa Beskæftigelsen i nogen Grad fremmet, men det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen skulde tale lidt sagtere om den Beskæftigelse, som Valutacentralen har frembragt. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har paa samme Maade som vi andre faaet fra Valutakontoret selv Redegørelse for, i hvor liden Grad Valutacentralen har sat Arbejdsløsheden ned her i Landet, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen burde videre undersøge, hvorledes Stillingen er med Hensyn til den Arbejdsløshed, som Valutacentralen har fremkaldt.

Valutacentralen i dens nuværende Skikkelse vil det efter vor Opfattelse ikke være muligt at bevare. Vi vil vende os mod et